

زندگی با خدا

ویلیام ون دوودوارد

چرا کسی باید بخواهد مسیحی شود؟ مسیحیان کلیسای اولیه تحقیر و طرد شدند همچنین مورد آزار و شکنجه قرار گرفتند. بسیاری از مسیحیان امروزی نیز در چنین شرایطی به سر می‌برند: در بسیاری از کشورها، مسیحی بودن، حداقل یک ناهنجاری و ضرر اقتصادی و اجتماعی است. اما با تمام این سختی‌ها و معایب ظاهری، مسیحی بودن نه تنها امری مطلوب بلکه شگفت‌انگیز و پر جلال است. یوحنا رسول بخش عظیمی از شگفتی مسیحی بودن را جمع‌بندی می‌کند و می‌گوید: «از آنچه دیده و شنیده‌ایم شما را اعلام می‌نماییم تا شما هم با ما شراکت داشته باشید. و اما شراکت ما با پدر و با پسرش عیسی مسیح است» (اول یوحنا ۱: ۳). مسیحیان با خدا مشارکت دارند.

به دلیل گناه، هیچ انسانی به خودی خود با خدا مشارکت ندارد. خدا نور است؛ ما در تاریکی متولد شده‌ایم. نور با تاریکی چه مشارکتی دارد؟ خدا حیات است؛ ما ذاتاً مُرده هستیم. حیات و مرگ چه مشارکتی با هم دارند؟ خدا محبت است؛ ما عداوت و دشمنی هستیم. در اینصورت چه رفاقتی میان انسان و خدا می‌تواند وجود داشته باشد؟ ما در شرایط تولد طبیعی مان، در این دنیا بدون امید و بدون خدا هستیم (افسیسیان ۲: ۱۲). به دلیل جهالتی که در ما وجود دارد، از «حیات خدا» محروم هستیم (افسیسیان ۱۴: ۱۸). ما در موقعیت سقوط کرده، نه تنها قادر به صلح با خدا نیستیم بلکه خواهان آن نیز نیستیم.

اما خدا در فیض خود (افسیسیان ۴: ۲) راه بازگشت به زندگی با خودش را باز کرد - از طریق عیسی مسیح. خدا بطور یکطرفه عکس کرد تا فیض، رحمت و محبت در مسیح را به ما نشان دهد. خدای پدر در محبت خود، پسر را فرستاد تا احیا کننده و صلح دهنده باشد. از طریق او، گناهکاران می‌توانند به حضور مقدس خدا وارد شوند (افسیسیان ۳: ۱۲؛ عبرانیان ۱۰: ۱۹-۲۰).

همانطور که روح خدا از طریق مسیح، ما را به حضور خدا می‌برد، ما نیز به مشارکت محبت خدای تثلیث وارد می‌شویم. ما تبدیل می‌شویم تا او را محبت کنیم و از اینکه او خودش را به ما داد، لذت ببریم و همچنین از اینکه خود را به او می‌هیم نیز لذت ببریم. این یک مشارکت مقدس، بی‌عیب و نیکو است. این مشارکت صلح کیان خدا و قوم او می‌باشد که از طریق خون عیسی میسر شده است. هر چیزی که ممکن است برای شخص مسیحی رخ دهد، تحت آزاده‌ی خدا انجام می‌شود. زندگی و ابدیت شخص مسیحی در امان است. هیچ چیزی نمی‌تواند ما را از محبت خدا جدا سازد (رومیان ۸: ۳۸-۳۹).

مشارکت با خدا به این معنی است که مسیحیان از امتیاز شناخت خدا و شناخته شدن توسط او برخوردارند. شخص مسیحی این امتیاز را دارد که در دعا با خدا صحبت کند و از طریق کلام و روح به سخنان خالق و نجات دهنده‌ی خود گوش سپرد. شخص مسیحی این امتیاز را دارد که حضور خدا را با خود و درون خود داشته باشد و از دانستن اینکه روزی به حضور کامل، پر جلال و

درخشان خدا وارد می‌شود، لذت ببرد. او خدای مجسم را خواهد دید و با او مشارکت خواهد داشت: عیسی مسیح پادشاه چلال و منجی آسمانی.

شخص مسیحی از این امتیاز بهره‌مند است که توسط خالق خود و همه‌ی جهان، احیا و به همان چیزی تبدیل شود که برای آن ساخته شده بود. شخص مسیحی امتیاز لذت بردن از خدای خلقت را از حال تا ابد دارد. شخص مسیحی این امتیاز را دارد که توسط خدای پدر که همه چیز را با هم برای خیریت او به کار می‌گیرد، شبانی شود و تسلی یابد. شخص مسیحی از دانستن اینکه حتی چیزهای نیکو در این جهان، سرآغازی بر نیکویی‌های جهان آینده است، شادی عظیمی دارد. آن نیکویی‌ها عطایای خدا به فرزندان خود می‌باشد. آیا چیزی بهتر از مسیحی شدن می‌تواند وجود داشته باشد؟

این مقاله در مجله [تیبیل تاک](#) منتشر شده است.

دکتر ویلیام ون دوودوارد، استاد تاریخ کلیسا در دانشگاه الهیات پرزبیتری گرین ویل در کارولینای جنوبی است. او نویسنده یا ویراستار چندین کتاب، از جمله «جستجوی آدم تاریخی» و «درس‌های تفسیری و موعظه‌های عبرانیان از چارلز هاج» است.